

Salon kaupungin ympäristönsuojelumääräysten perustelut

Salon rakennus- ja ympäristölautakunta 13.12.2023 § 128

Salon kaupunginhallitus 22.1.2024 § 13

Salon kaupunginvaltuusto 5.2.2024 § 6

Salon kaupungin ympäristönsuojelumääräysten perustelut

1 Luku	Yleiset määräykset	1
1 §	Tavoite	1
2 §	Määräysten antaminen ja valvonta	1
3 §	Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin	2
4 §	Paikalliset olosuhteet	3
2 Luku	Vesiensuojelu	3
5 §	Jätevesien käsittely viemäriverkostoon liittymättömillä kiinteistöillä	3
6 §	Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu	5
7 §	Vesikasvillisuuden poisto	5
8 §	Lumen sijoituspaikka	6
3 Luku	Eläinten pito ja lannan käsittely	6
9 §	Eläinten pito	6
10 §	Lannan, puhdistamolietteen ja orgaanisen lannoitevalmisteen levitys	7
4 Luku	Jätteiden ja kemikaalien käsittely ja varastointi	7
11 §	Eräiden jätteiden hyödyntäminen maarakentamisessa	7
12 §	Terveydelle ja ympäristölle vaarallisten kemikaalien, polttoaineiden ja vaarallisten jätteiden käsittely ja varastointi	7
5 Luku	Meluntorjunta	9
13 §	Meluntorjuntamääräykset	9
14 §	Meluilmoitusmenettely ja siitä poikkeaminen	10
6 Luku	Ilmansuojelu	11
15 §	Savukaasujen ja muiden ilmapäästöjen haitallisten vaikutusten ehkäisy	11
16 §	Kunnostus- ja puhtaanapitotöistä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen torjunta	11
7 Luku	Muut määräykset	12
17 §	Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja	12
18 §	Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä	12
19 §	Ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen tai laiminlyönnin seuraamukset	12
20 §	Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo	13

1 Luku Yleiset määräykset

1 § Tavoite

Ympäristönsuojelumääräysten yleinen tavoite on ympäristön pilaantumisen ennaltaehkäisy sekä pilaantumisesta aiheutuvien haittojen poistaminen ja vähentäminen. Perusteena ovat nimenomaan paikalliset olosuhteet.

Nämä ympäristönsuojelumääräykset annetaan täydentämään ympäristönsuojelulakia (527/2014) ja -asetusta (713/2014) sekä ympäristönsuojeluun liittyviä muita lakeja ja asetuksia. Koska ympäristönsuojelulain perusteella annettavat ympäristönsuojelua koskevat asetukset ovat säädösteknisistä syistä usein hyvin yleisluontoisia, on perusteltua antaa niitä täydentäviä ja käytännön tilanteita selventäviä paikallisia määräyksiä.

2 § Määräysten antaminen ja valvonta

2.1 Ympäristönsuojelulain 202 §:n mukaan toimivalta määräysten antamiseen on kunnalla. Ympäristönsuojelumääräysten säätelyala perustuu ympäristönsuojelulain 202 §:n 3 momenttiin, jonka mukaan määräykset voivat koskea:

- 1) toimia, rajoituksia ja rakennelmia, joilla ehkäistään päästöjä tai niiden haitallisia vaikutuksia;
- 2) erityisen häiritsevän tilapäisen melun tai tärinän torjuntaa;
- 3) toimintojen sijoittumisen ympäristönsuojelullisia edellytyksiä asemakaava-alueen ulkopuolella;
- 4) sellaisten alueiden määrittelyä, joilla ympäristön erityisen pilaantumisvaaran vuoksi on kielletty jäteveden johtaminen maahan, vesistöön taikka ojaan, lähteeseen, tekolammikkoon tai vesilain 1 luvun 3 §:n 1 momentin 6 kohdan mukaiseen noroon;
- 5) sellaisten alueiden ja vyöhykkeiden määrittelyä, joilla lannan ja lannoitteiden sekä maataloudessa käytettävien ympäristölle haitallisten aineiden käyttöä rajoitetaan;
- 6) valvontaa varten tarpeellisten tietojen antamista;

7) vesien ja meriympäristön tilan parantamista koskevia toimia, jotka ovat vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun lain mukaisen vesienhoitosuunnitelman tai merenhoitosuunnitelman mukaan tarpeellisia.

Säätelyalaa on rajoitettu siten, etteivät määräykset voi koskea lain mukaan luvanvaraista, ilmoituksenvaraista tai rekisteröitävää toimintaa.

- 2.2 Ympäristönsuojelulain 22 §:n 1 momentin mukaan kunnalle kuuluvista ympäristönsuojelulain mukaisista lupa- ja valvontatehtävistä huolehtii kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain (64/1986) mukainen kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Hallinnosta annetun lain 5 §:n 1 momentin mukaan tehtävät hoitaa kunnan määräämä toimielin.
- 2.3 Ympäristönsuojelulain 22 §:n 2 momentin mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi siirtää sille ympäristönsuojelulaissa tarkoitettua toimivaltaa viranhaltijalle siten kuin kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetussa laissa säädetään. Toimivaltaa ei kuitenkaan voida siirtää viranhaltijalle asiassa, joka sisältää hallinnollisen pakon käyttämistä. Jälkimmäisen lain 7 §:n mukaan oikeudesta toimivallan siirtoon päättää kunnanvaltuusto.

3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin

- 3.1 Ympäristönsuojelumääräykset koskevat perusosiltaan koko kaupungin aluetta. Paikallisista olosuhteista johtuen on katsottu tarpeelliseksi antaa pohjavesialueille, pohjaveden muodostumisalueille, vedenottamon suoja-alueille sekä rantavyöhykkeelle erityismääräyksiä, jotka ovat voimassa vain kyseisillä alueilla. Salon kaupungin pohjavesialueilla noudatetaan lisäksi vedenottamoiden suoja-alueita koskevia vesioikeuden tai lupavirastojen antamia määräyksiä. Pohjavesialueiden suojelusuunnitelmia noudatetaan ohjeellisina kaupunginhallituksen päätösten mukaisesti. Natura-alueilla ja muilla luonnonsuojelualueilla noudatetaan niitä koskevia luonnonsuojelusäädöksiä määräyksiä.
- 3.2 Ympäristönsuojelumääräysten säätelyalaa rajataan ympäristönsuojelulain 202 §:n perusteella.
- 3.3 Ympäristönsuojelumääräyksiä vastaavia kunnallisia säännöksiä ovat jätehuoltomääräykset ja rakennusjärjestys. Myös kaavamääräykset voivat

koskea ympäristönsuojelua. Ympäristönsuojelumääräysten valmistelussa on pyritty välttämään tarpeettomia päällekkäisyyksiä ja ristiriitaisuuksia näiden määräysten ja muiden lakiin perustuvien asetusten tai päätösten sekä kaavoituksen kanssa. Ympäristönsuojelumääräykset sitovat kansalaisten ohella myös viranomaisia. Jotta saavutettaisiin ympäristönsuojelun kannalta paras tulos tai taso, tulee ympäristönsuojelumääräyksiä noudattaa aina ensisijaisesti, vaikka samasta asiasta olisikin määrätty muussa kunnallisessa säännöstössä.

- 3.4 Koska ympäristönsuojelumääräykset sitovat kansalaisten lisäksi viranomaisia, tulee lupa-asiaa tai muuta viranomaispäätöstä ratkaistaessa ottaa huomioon ympäristönsuojelumääräykset.

4 § Paikalliset olosuhteet

Ympäristönsuojelulain 202 §:n mukaan ympäristönsuojelumääräykset voivat koskea koko kuntaa tai vain tiettyjä alueita kunnasta. Määräyksissä on otettu huomioon ympäristönsuojelullisesti arvokkaat ja erityishuomiota vaativat alueet, joilla on perusteltua antaa koko kaupungin aluetta koskevia määräyksiä tarkempia ja yksityiskohtaisempia määräyksiä, joilla ehkäistään ympäristönsuojelulain 5 §:ssä määriteltyä ympäristön pilaantumista sekä otetaan huomioon lain 16-18 §:n mukaiset pilaamiskiellot.

Pohjavesien pilaantumisriskin vuoksi kaupungin pohjavesialueilla, niiden muodostumisalueilla sekä vedenottamon suoja-alueilla tulee antaa määräyksiä, jotka koskevat mm. jätevesijärjestelmien toteuttamista, jätevesien johtamista sekä lannan, puhdistamolietteen ja orgaanisen lannoitevalmisteen levitystä.

Vesiensuojelun vuoksi rantavyöhykkeellä on tarpeen antaa määräyksiä mm. jätevesijärjestelmien toteuttamisesta ja jätevesien johtamisesta.

2 Luku Vesiensuojelu

5 § Jätevesien käsittely viemäriverkoston liittymättömillä kiinteistöillä

- 5.1 Puhdistusvaatimuksista on säädetty ympäristönsuojelulain 154 b §:ssä sekä valtioneuvoston asetuksen 4 §:ssä talousjätevesien käsittelystä

viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla. Perustason puhdistusvaatimusta ankarammat vaatimukset on syytä määrätä pilaantumiselle herkille alueille.

- 5.2 Pohjavesialueen muodostumisalueella ja vedenottamon suoja-alueella jätevesi voi vaarantaa pohjaveden ja talousveden laadun sekä aiheuttaa terveysriskejä, sillä puhdistettukin jätevesi sisältää mm. ravinteita, ulosteperäisiä mikrobeja, lääkeainejäämiä ja mikromuovia.

Jätevesien vähäisyyttä arvioidaan tapauskohtaisesti kiinteistön käytön, varustelutason ja vedenkulutuksen avulla. Jätevesimäärä on yleensä vähäinen, kun käytettävä talousvesi kannetaan tai johdetaan esimerkiksi tilapäisellä vesiletkulla.

Pohjavesialueen muodostumisalueen ulkopuolella puhdistettujen jätevesien johtaminen maastoon on sallittu, sillä varsinaisen muodostumisalueen ulkopuolella maaperä ei yleensä ole niin vettä läpäisevää, että puhdistetuista jätevesistä aiheutuu pohjaveden pilaantumisen vaaraa.

- 5.3 Määräys on annettu, jotta jätevesijärjestelmästä ja kuivakäymälästä ei pääse huuhtoutumaan jätettä tai jätevettä ympäristöön.

- 5.4 Jätevesienkäsittelylaitteistojen ja puhdistettujen talousjätevesien purkupaikan sijoittamisen etäisyysvaatimusten perusteet ovat vesien- ja terveydensuojelullisia. Maaperäolosuhteet sekä talousjätevesien määrä ja laatu voivat kiinteistöittäin vaihdella huomattavasti, minkä takia riittävä suojaetäisyys talousvesikaivosta, vesistöistä ja lähteistä ratkaistaan tapauskohtaisesti.

- 5.5 Valvonnan kannalta on tarpeellista, että ympäristönsuojeluviranomaisella on tiedoksisaantioikeus määräyksessä mainittuihin tietoihin. Huoltotoimenpiteisiin liittyvien tositteiden säilytysajaksi katsotaan riittävän viisi vuotta. Ilman näytteenottoa jätevesienkäsittelyjärjestelmän toimivuutta on vaikea arvioida, joten ympäristönsuojelulain 6 §:n selvilläolovelvollisuuden perusteella kiinteistön haltijalta voidaan edellyttää näytteenottoa.

5.6 Kylpytynnyreiden ja uima-altaiden jätevedet voivat jätevesiviemäriin tai erityisesti pienpuhdistamoihin johdettuna aiheuttaa häiriöitä suurten kertaluonteisten vesimäärien vuoksi. Vaarallisten aineiden käyttö on kielletty ympäristönsuojelulain maaperän ja pohjaveden pilaamiskiellon perusteella.

5.7 Mattojen, tekstiilien tms. pesusta syntyvä vesi on talousjätevesiin rinnastuvaa jätevettä, jonka johtaminen vesistöön aiheuttaa ympäristön pilaantumisen vaaraa.

6 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu

6.1 Koska ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu saattaa aiheuttaa ympäristönsuojelulain 5 §:ssä määriteltyä ympäristön pilaantumista, kuten yleisen viihtyvyyden tai yleiseen virkistyskäyttöön soveltuvuuden vähentymistä, pesu katu- tai tiealueella ja muilla yleisessä käytössä olevilla alueilla on perusteltua kieltää. Lisäksi määräyksellä estetään pesussa liukenevien haitallisten aineiden, kuten öljyn tai liuottimien, pääsy vesistöihin, maaperään tai pohjaveteen.

6.2 Määräys on annettu vesistöjen pilaantumisen estämiseksi. Hulevesiviemäröinnin kautta pesuvedet kulkeutuvat suoraan ympäristöön.

6.3 Määräys on annettu ympäristönsuojelulain 5 §:n mukaisen ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi.

6.4 Pohjavesialueella avoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden peseminen muualla kuin tähän käyttöön tarkoitetulla pesupaikalla on kielletty pohjaveden pilaantumisriskin vuoksi.

6.5 Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja muiden vastaavien laitteiden ammattimaisesta tai laajamittaisesta, kuten taloyhtiöiden pihilla, suoritettavasta pesusta syntyy paljon jätevesiä, jotka sisältävät pesuaineita sekä pesussa liuenneita muita haitallisia aineita, jotka voivat aiheuttaa ympäristön pilaantumista sekä yleisen viihtyvyyden ja alueen virkistyskäyttöön soveltumisen vähentymistä.

7 § Vesikasvillisuuden poisto

Kasvijätteen poisto vedestä estää ravinteiden palautumisen vesistöön ja kasvien leviämisen.

8 § Lumen sijoituspaikka

- 8.1 Kaduilta ja tiealueilta poistettu lumi saattaa sisältää roskia ja haitallisia aineita, kuten mikromuovia ja öljyä. Pilaantumisriskin vuoksi on perusteltua, ettei lunta sijoiteta pohjavesialueelle tai muulle määräyksessä mainitulle alueelle, ja ettei lumen sijoituspaikka rajoitu suoraan vesistöön.
- 8.2 Määräys on tarpeen sulamisvesien aiheuttaman ympäristön pilaantumisen vaaran sekä roskaantumisen ehkäisemiseksi. Ympäristönsuojelulain 7 §:n mukaisesti pilaantumisen aiheuttaja tai toiminnanharjoittaja vastaa toiminnasta syntyvien haittojen ennaltaehkäisemisestä ja ympäristöhaittojen poistamisesta.

3 Luku Eläinten pito ja lannan käsittely**9 § Eläinten pito**

- 9.1 Ympäristönsuojelulain lupa- ja ilmoitusmenettelyn ulkopuolelle jäävien eläinsuojien ja niihin liittyvien toimintojen sijoittaminen suhteessa määräyksessä mainittuihin kiinteistöihin ja muihin vastaaviin herkkiin kohteisiin on perusteltua niiden mahdollisten haju- ja meluhaittojen sekä ravinnepäästöjen vuoksi. Koiratarhalla tarkoitetaan yli kolmelle koiralle ja harrastekanalalla yli viidelle kanalle tarkoitettua ulkoaitausta. Tästä voidaan poiketa tapauskohtaisesti harkiten, jos eläinmäärä on pieni tai eläimet ovat pienikokoisia. Uusilla jaloittelualueilla ja ulkotarhoilla tarkoitetaan myös ratsastuskenttiä.
- 9.2 Jaloittelualueilta säännöllinen lannan kerääminen ja asianmukainen jatkokäyttö lannoitteena, maanparannusaineena tai muilla tavoin estävät mahdollisten ravinnepäästöjen pääsyn pinta- tai pohjavesiin.
- 9.3 Valtioneuvoston asetuksen eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta (1250/2014) 4 § kieltää lannanvarastointitilojen, jaloittelualueiden (esimerkiksi hevosten ulkotarhat) ja ruokinta- ja juottopaikkojen sijoittamisen pohjavesialueelle, ellei maaperäselvitysten perusteella osoiteta, että tällaiselle alueelle sijoittaminen ei aiheuta pohjavesien pilaantumista tai sen vaaraa. Tämän takia ympäristönsuojelumääräyksissä on perusteltua kieltää myös uusien eläinsuojien ja ulkotarhojen perustaminen ilman maaperäselvitystä.

10 § Lannan, puhdistamolietteen ja orgaanisen lannoitevalmisteen levitys

Lannan ja virtsan käyttö lannoitteena pohjavesialueella ja vedenottamon suoja-alueella voi vaarantaa pohjaveden ja talousveden laadun sekä aiheuttaa terveysriskejä. Pohjavesialueella ja vedenottamon suoja-alueella puhdistamolietteistä peräisin olevan orgaanisen lannoitteen peltoon levittäminen on kielletty hygieniasyistä ja mahdollisten kemiallisten haitta-aineiden vuoksi.

Kuivalannan levittäminen pohjavesialueen muodostumisalueen ulkopuolella on sallittu, sillä varsinaisen muodostumisalueen ulkopuolella maaperä ei yleensä ole niin vettä läpäisevää, että kuivalannan levityksestä aiheutuu pohjaveden pilaantumisen vaaraa.

4 Luku Jätteiden ja kemikaalien käsittely ja varastointi

11 § Eräiden jätteiden hyödyntäminen maarakentamisessa

Maaperään sijoitetusta jätemateriaaleista voi liueta ympäristölle tai terveydelle haitallisia tai vaarallisia aineita, jotka voivat kulkeutua pohjaveteen ja vesistöihin. Tästä syystä maarakentamisessa tulee huomioida riittävät etäisyydet vesistöihin, talousvesikaivoihin ja lähteisiin.

Maaperään sijoitettu jätemateriaali voi vaarantaa talousveden laadun sekä aiheuttaa terveysriskejä, minkä takia jätteiden hyödyntäminen maarakentamisessa on perusteltua kieltää pohjavesialueella ja vedenottamon suoja-alueella.

12 § Terveydelle ja ympäristölle vaarallisten kemikaalien, polttoaineiden ja vaarallisten jätteiden käsittely ja varastointi

12.1 Koska kemikaalit, polttoaineet ja vaaralliset jätteet voivat aiheuttaa terveyshaittoja, pohjaveden, maaperän tai vesistön pilaantumista, perusvelvollisuutena on huolehtia niiden asianmukaisesta ja turvallisesta käsittelystä ja varastoinnista. Huolehtimisvelvollisuus edellyttää turvajärjestelyistä huolehtimista ja nestemäisten aineiden osalta mm. vuotojen hallinnan järjestämistä. Huolehtimisvelvollisuuden mukaisesti ympäristövaaraa aiheuttavat kemikaalit ja polttonesteet eivät saa päästä valumaan maaperään, pohjaveteen, viemäriin tai muuhun ympäristöön.

- 12.2 Pohjavesialueella uudet vaarallisten kemikaalien ja polttoaineiden säiliöt on varustettava suoja-altailla, josta vuotojen havaitseminen ja poistaminen on mahdollista, jotta äkillisessä ennalta arvaamattomassakin säiliön rikkoutumistilanteessa vältytään pohjavesivahingolta. Määräys laponestosta on tarpeen kemikaalivuotojen ehkäisemiseksi.
- 12.3 KTM:n päätös (344/1983) öljysäiliöiden määräaikaistarkastuksista koskee vain pohjavesialueella sijaitsevia maanalaisia säiliöitä. Vähäisetkin vuodot voivat aiheuttaa merkittävää ympäristön pilaantumista, minkä takia ympäristönsuojelumääräyksissä on perusteltua edellyttää, että myös pohjavesialueen ulkopuolella sijaitsevat säiliöt tarkastetaan määräajoin. Valvonnan kannalta on tarpeellista, että ympäristönsuojeluviranomainen saa tarvittaessa tarkastuspöytäkirjat tiedoksi. Tarkastajan pätevyys on vaadittu, jotta varmistutaan asianmukaisesta tarkastuksesta sekä sen dokumentoinnista.
- Määräys ei koske niitä säiliöitä, joissa on kaksoisvaippa tai suoja-allas sekä vuodonilmaisujärjestelmä, sillä niiden suojaustoimenpiteet katsotaan riittäväksi.
- 12.4 Maanalaisten säiliöiden poistaminen on perusteltua, jotta maaperään ei jää sellaisia säiliöitä, joista voi aiheutua maaperän tai ympäristön pilaantumista. Jätelain perusteella käytöstä poistettuja säiliöitä sekä näiden putkistoja pidetään jätteenä, eikä niiden jättäminen maahan ole lainmukaista jätteen käsittelyä. Puhdistustyön suorittajalta on vaadittu pätevyys, jotta varmistutaan asianmukaisesta puhdistuksesta sekä sen dokumentoinnista. Valvonnan kannalta on tarpeellista, että ympäristönsuojeluviranomainen saa tarvittaessa todistukset tiedoksi.
- 12.5 Sellaiset säiliöiden täyttö- ja tyhjennyspaikat, joihin ei sovelleta nestemäisten polttoaineiden jakeluasemien ympäristönsuojeluvaatimuksista annettua valtioneuvoston asetusta (444/2010), aiheuttavat ympäristön pilaantumisen vaaraa, mikäli vaarallisia kemikaaleja tai polttoaineita pääsee vuotamaan maaperään ja kulkeutumaan pohjaveteen tai vesistöihin. Säiliön täyttö- tai tyhjennyspaikan suojausrakenteen tarkoituksena on estää siirtämisen yhteydessä mahdollisesti vuotaneen kemikaalin pääsy pohjavesiin ja

maaperään. Varautumalla onnettomuustilanteisiin ennakolta varmistetaan ensitorjunta sekä minimoidaan mahdolliset haitat.

- 12.6 Siirrettävillä säiliöillä tarkoitetaan lähinnä tilapäisessä käytössä työmailla olevia säiliöitä. Sijoituspaikan ja suojausrakenteen tarkoituksena on estää mahdollisesti vuotaneen kemikaalin ja polttoaineen pääsy vesistöön, pohjavesiin ja maaperään. Ympäristönsuojelulain 17 §:n mukaisesti pohjaveden pilaaminen sekä pilaantumisen vaaraa aiheuttava toiminta on kielletty, minkä takia ympäristönsuojelumääräyksissä on perusteltua antaa erillinen määräys pohjavesialueella käytettävien siirrettävien säiliöiden suojauksesta.

5 Luku Meluntorjunta

13 § Meluntorjuntamääräykset

- 13.1 Meluhaittojen torjuminen etenkin yöaikaan on tarpeen melun stressiä lisäävän luonteen vuoksi ja asukkaiden riittävän unensaannin turvaamiseksi. Aikarajoitus ei koske liikenneväylien eikä yhdyskuntateknisten laitteiden kunnossapitotyötä tai vesijohto-, viemäri-, sähkö-, puhelin-, kaasujohto- ja muun sellaisen verkoston kiireellisiä korjaustöitä, mikäli työn suorittamista on liikenneturvallisuuden, liikenteen sujumuuden tai muusta perustellusta syystä pidettävä välttämättömänä. Yöaikaa koskevasta kiellosta on tarpeen tehdä poikkeus myös maa- ja metsätalouselinkeinon harjoittamisen vuoksi ja sallia välttämätön tilapäinen ja lyhytaikainen häiritsevää melua aiheuttava toiminta, kuten esimerkiksi traktorin, leikkuupuimurin, heinän- ja viljankuivurin tai sadetuslaitteen käyttö. Määräys mahdollistaa myös jätteiden kuormaamisen jätehuoltomääräysten mukaisesti.
- Äänentoistolaitteiden käytön sekä muiden häiritsevää melua aiheuttavien toimintojen rajoittaminen herkkien kohteiden läheisyydessä on perusteltua herkkien kohteiden toiminnan turvaamisen vuoksi.
- 13.2 Melua tilapäisesti aiheuttavia toimintoja ovat mm. yleisötilaisuudet, rakentaminen, nestekaasutykkien käyttö ja peloteampuminen. Ympäristönsuojelulain 142 §:n mukaisesti kaikessa toiminnassa on tavoiteltava sellaista ääniympäristön laatua, jossa melua ei esiinny terveyshaittaa tai merkittävää muuta 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa

tarkoitettua seurausta tai sen vaaraa aiheuttavassa määrin.

Ympäristönsuojelulain 6 §:n mukaisesti toiminnanharjoittajan on oltava selvillä toimintansa ympäristövaikutuksista, -riskeistä, niiden hallinnasta sekä haitallisten vaikutusten vähentämismahdollisuuksista.

Asutuksen, palvelujen tai herkkien kohteiden läheisyydessä olevista toimista on perusteltua määrätä tiedottamaan, jotta haitankärsijöillä on mahdollisuus ennalta varautua meluhaittaa aiheuttavaan toimintaan ja tapahtumaan sekä tarvittaessa neuvotella vastuuhenkilön kanssa esimerkiksi meluntorjuntatoimenpiteistä tai hiljaisista ajoista.

- 13.3 Valvonnan kannalta on tarpeellista, että ympäristönsuojeluviranomaisella on tiedoksisaantioikeus määräyksessä mainittuihin tietoihin.

14 § Meluilmoitusmenettely ja siitä poikkeaminen

- 14.1 Ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaan toiminnanharjoittajan on tehtävä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle kirjallinen ilmoitus tilapäistä melua tai tärinää aiheuttavasta toimenpiteestä tai tapahtumasta. Ilmoitusvelvollisuus syntyy, jos toiminnasta saattaa aiheutua melua, jonka on syytä olettaa olevan melun voimakkuuden, keston tai toistuvuuden vuoksi erityisen häiritsevää lähistöllä asuville, oleskeleville tai työskenteleville. Ympäristönsuojelulain 118 §:ssä todetaan, että ilmoitus on tehtävä hyvissä ajoin ennen toimenpiteeseen ryhtymistä tai toiminnan aloittamista, kuitenkin viimeistään 30 vuorokautta ennen tätä ajankohtaa, jollei kunnan ympäristönsuojelumääräyksissä määrätä tätä lyhyemmästä ajasta. Koska ilmoituksen käsitteleminen saattaa edellyttää ilmoitusta asian vireilläolosta ja asianosaisten kuulemista, tulee ympäristönsuojeluviranomaisella olla riittävä aika asian käsittelylle, minkä vuoksi laissa olevaa ilmoittamisen määräaika voidaan pitää perusteltuna.
- 14.2 Ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaan ilmoitusta ei kuitenkaan tarvitse tehdä sellaisesta tilapäisestä toiminnasta, josta kunta on antanut ympäristönsuojelumääräykset ja määrännyt, ettei ilmoitusvelvollisuutta ole. Määräyksessä kuvatuista toiminnoista ei ole tarpeen tehdä meluilmoitusta, sillä kyseiset toiminnot sijoittuvat arkipäiviin ja päiväaikaan tai aiheutuva meluhaitta on muuten tilapäisluonteinen.

15.2 kohdan 3) sekä kohdan 5) mukaisesta toiminnasta saattaa aiheutua merkittävää melua tai tärinää, minkä takia on perusteltua tiedottaa lähialueelle hyvissä ajoin etukäteen ennen toiminnan aloittamista.

Sairaala, vanhainkoti, päiväkotit, koulu ja muut vastaavat laitokset sekä Natura- ja luonnonsuojelualueet ovat erityisen häiriintyviä kohteita, joten niiden läheisyydessä harjoitettavilta toiminnoilta on perusteltua vaatia normaali ilmoitusmenettely.

6 Luku Ilmansuojelu

15 § Savukaasujen ja muiden ilmapäästöjen haitallisten vaikutusten ehkäisy

Poltosta saattaa aiheutua ympäristön pilaantumista sekä savu-, noki-, haju- ja terveyshaittoja. Tulisijojen ja muiden polttolaitteiden asianmukaisella käytöllä, säädöillä ja huolloilla voidaan hallita palamisolosuhteita, syntyviä savukaasupäästöjä ja niistä aiheutuvia haittoja.

16 § Kunnostus- ja puhtaanapitotöistä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen torjunta

- 16.1 Kunnostus- ja puhtaanapitotöistä voi päästä ympäristöön ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa aiheuttavaa ja terveydelle ja viihtyvyydelle haitallisia päästöjä. Yksityiskohtaisia määräyksiä hiekkapuhallus-, maalaus- ja muiden vastaavien kunnostustöistä aiheutuvan pilaantumisen ehkäisemiseksi ei voida antaa yleisissä määräyksissä. Työmenetelmien ja suojaustoimenpiteiden tulee olla sellaiset, että pölyn ja muiden haitallisten aineiden leviäminen ympäristöön estetään. Määräyksellä myös varmistetaan, ettei toiminnasta aiheudu ympäristön roskaantumista ja että toiminnassa muodostuva jäte hoidetaan asianmukaisesti pois.
- 16.2 Määräyksellä estetään mm. katuhiekan poistamisesta aiheutuvaa pölyämistä ja ilmanlaadun heikkenemistä. Pölyntorjunta on tärkeää hyvän ilmanlaadun turvaamiseksi.

7 Luku Muut määräykset

17 § Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja

Ympäristönsuojelulain 202 §:n 3 momentin 6 kohdan mukaan ympäristönsuojelumääräyksissä voidaan antaa määräyksiä tietojen antamisesta valvontaa varten. Ympäristönsuojelulain 172 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan viranomaisella on oikeus saada tietoja tehtävänsä suorittamista varten sekä viranomaisilta että toiminnanharjoittajilta.

Ympäristönsuojelulain 175 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaan valvontaviranomainen voi antaa määräyksen toiminnan ympäristövaikutusten selvittämiseksi silloin, kun toiminnasta epäillään aiheutuvan ympäristön pilaantumista. Määräys liittyy myös ympäristönsuojelulain 6 §:n selvilläolovelvollisuuteen, jonka mukaan kaikilla toiminnanharjoittajilla on yleinen velvollisuus olla selvillä toimintansa vaikutuksista, riskeistä, haitallisten vaikutusten hallinnasta ja vähentämismahdollisuuksista.

18 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

Koska ympäristönsuojelumääräyksissä ei voida etukäteen määrittellä kaikkia tilanteita, joissa poikkeuksen myöntäminen on tarpeellista, ympäristönsuojelulain 202 §:n mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi myöntää poikkeuksen ympäristönsuojelumääräyksestä siinä mainituin perustein.

Poikkeaminen käsitellään hallintolain (434/2003) mukaisesti.

Poikkeamispäätöksestä peritään maksu ympäristönsuojelulain 205 § perusteella.

19 § Ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen tai laiminlyönnin seuraamukset

Ympäristönsuojelulain 18 luvussa on säännökset valvonnasta ja hallintopakosta. Valvontaviranomainen voi kieltää ympäristönsuojelumääräysten rikkojaa jatkamasta tai toistamasta määräyksen vastaista menettelyä tai määrätä täyttämään muulla tavalla velvollisuutensa. Ympäristönsuojelulain 184 §:n nojalla voi viranomainen tehostaa antamaansa kieltoa tai määräystä uhkasakolla tai uhalla, että

tekemättä jätetty toimenpide teetetään laiminlyöjän kustannuksella.
Toimivalta pakkokeinojen käyttämisessä on aina lautakunnalla.

Ympäristönsuojelulain 224 §:n mukaisesti rangaistus ympäristön turmelemisesta säädetään rikoslain (39/1889) 48 luvun 1-4 §:ssä. Lisäksi ympäristönsuojelulain tahallista ja tahattomasta rikkomisesta säädetään ympäristönsuojelulain 225 §:ssä.

20 § Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo

Kunta päättää ympäristönsuojelumääräysten antamisesta siten kuin ympäristönsuojelulain 202 ja 203 §:ssä on säädetty. Uusilla ympäristönsuojelumääräyksillä kumotaan aikaisemmin voimassa olleet Salon kaupungin ympäristönsuojelumääräykset.